

Kyklops

Episode

- [1] [Σιληνός]: ὦ Βρόμιε, διὰ σὲ μυρίους ἔχω πόνους
o durch dich unzählige
- [2] νῦν χῶτ' ἐν ἥβῃ τοῦμόν εὐσθένει δέμας·
nun und|als in mein
- [3] πρῶτον μὲν, ἥνικ' ἐμμανῆς Ἥρας ὑπο
zuerst zwar, als rasend unter
- [4] Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὥχου τροφούς·
bergigen verlassend
- [5] ἔπειτά γ' ἀμφὶ γηγενῇ μάχην δορὸς
danach doch um Erdgeborene
- [6] ἐνδέξιος σῶ ποδὶ παρασπιστῆς γεγῶς
rechts deinem geworden
- [7] Ἐγκέλαδον ἰτέαν εἰς μέσῃν θενῶν δορὶ
in Mitte gesetzt
- [8] ἔκτεινα— φέρ' ἴδω, τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
dieses gesehen|habend im|Traum
- [9] οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκυλ' ἔδειξα βακχίῳ.
nicht bei da auch [Σιληνός:] μήνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος [Σιληνός:] Zorn
sing Göttin des|Peleus|Sohnes des|Achilleus
- [10] καὶ νῦν ἐκείνων μείζον' ἔξαντλῶ πόνον.
und nun der|jenen größeres Der Kommentartext wird erstellt, indem (Zeilennummer
"Kommentarsuffix" k) verwendet wird, und der gewünschte Text an genau die Stelle im translinear.txt gesetzt wird, an der
der Kommentar später auch erscheinen soll.
- [11] ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
weil denn dir tyrrenisch
- [12] ληστῶν ἐπῶρσεν, ὥς ὁδηθείης μακράν,
damit weit,
- [13] ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
ich erfahren|habend mit
- [14] σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρα
deiner nach im aber äußersten
- [15] αὐτὸς λαβὼν ἡϋθυον ἀμφῆρες δόρυ,
selbst genommen|habend zweigriffigen
- [16] παῖδες δ' ἐρετμοῖς ἤμενοι γλαυκὴν ἄλα
aber sitzend graublaues
- [17] ῥοθίοισι λευκαίνοντες ἐζήτουν σ', ἄναξ.
weiß|machend dich,
- [18] ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας
schon aber nahe gesegelt|habend
- [19] ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ
auf|geblasen|habend
- [20] ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
uns diese in ätnäische
- [21] Ἴν' οἱ μονῶπες ποντίου παῖδες θεοῦ
wo die einäugigen des|Meeres
- [22] ὕκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
wohnend öde männer|tötend.
- [23] τούτων ἐνὸς ληφθέντες ἐσμέν ἐν δόμοις
von|diesen ergriffen|worden in
- [24] δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν ὦ λατρεύομεν
aber ihn dem

[25]	Πολύφημον· ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων statt aber froher
[26]	ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν. gottlosen
[27]	παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις zwar nun mir in äußersten
[28]	νέμουσι μῆλα νέα νέοι πεφυκότες, neue junge gewachsen seiend,
[29]	ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας ich aber und
[30]	μένων τέταγμαι τάσδε, τῷδε δυσσεβεῖ bleibend diese, diesem gottlosen
[31]	Κύκλωπι δειπνῶν ἀνοσίων διάκονος. unheiligen
[32]	καὶ νῦν, τὰ προσταχθέντ', ἀναγκαίως ἔχει und nun, die befohlenen, notwendig
[33]	σαίρειν σιδηρᾷ τῇδὲ μ' ἀρπάγῃ δόμους, eiserner dieser mich
[34]	ὥς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην Κύκλωπ' ἐμὸν damit den auch abwesenden meinen
[35]	καθαροῖσιν ἄντροις μῆλ' αὖ τ' ἐσδεχώμεθα. reinen auch
[36]	ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ schon aber weidend
[37]	ποίμνας. τί ταῦτα; μὲν κρότος σικινίδων was dieses; etwa
[38]	ὁμοῖος ὑμῖν νῦν τε χῶτε βακχίῳ gleich euch nun und wie
[39]	κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους zusammenschließend
[40]	προσῆτ' αἰοδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι; wippend;

Chor

Strophe

[41] [Χορός]:	παῖ γενναίων μὲν πατέρων edler zwar
[42]	γενναίων τ' ἐκ τοκάδων, edler auch aus
[43]	πᾷ δὴ μοι νίσση σκοπέλους; wohin denn mir
[44]	οὐ τᾷδ' ὑπήνεμος αὔρα nicht an diesem windgeschützt
[45]	καὶ ποιηρὰ βοτάνῃ; und grasreich
[46]	διναῖεν θ' ὕδωρ ποταμῶν wirbelnd auch
[47]	ἐν πίστραις κείται πέλας ἄν in nahe
[48]	τρῶν; οὐ σοι βλαχὰι τεκέων; nicht dir

Mesode

- [49] [Χορός]:

—ψύττ’· οὐ τᾷδ’ οὐ; οὐ τᾷδε νεμῆ

—pst· nicht an|diesem nein; nicht an|dieser
- [50]

κλιτὺν δροσεράν;

kühl;
- [51]

ὦή, ῥίψω πέτρον τάχα σου

hey, bald deiner
- [52]

—ὑπαγ’ ὦ ὑπαγ’ ὦ κεράστα—

o o
- [53]

μηλοβότα στασιωρὸν
- [54]

Κύκλωπος ἀγροβάτα.

Antistrophe

- [55] [Χορός]:

σπαργῶντας μαστοὺς χάλασον·

anschwellene
- [56]

δέξαι θηλαῖσι σπορὰς
- [57]

ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.

die
- [58]

ποθοῦσί σ’ ἀμερόκοιτοι

dich
- [59]

βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.

kleiner
- [60]

εἰς αὐλὰν πότ’ ἀμφιβαλεῖς

in wann
- [61]

ποιηροὺς λείπουσα νομοὺς

grasige verlassend
- [62]

Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;

hinein
- [62a]

—νύττ’· οὐ τᾷδ’ οὐ; οὐ τᾷδε νεμῆ

—pieks· nicht an|diesem nein; nicht an|dieser
- [62b]

κλιτὺν δροσεράν;

kühl;
- [62c]

ὦή, ῥίψω
πέτρον τάχα
σου

hey, bald deiner
- [62d]
- [62e]
- [62f]

Epode

[63] [Χορός]:	οὐ τάδε Βρόμιος, οὐ τάδε χοροὶ	nicht dieses	nicht dieses
[64]	Βάκχαι τε θυρσοφόροι,	und	
[65]	οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ	nicht	
[66]	κρήναις παρ' ὑδροχύτοις,	bei	wasser sprudelnden,
[67]	οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες·	nicht	grüne
[68]	οὐδ' ἐν Νύσᾳ μετὰ Νυμφᾶν	auch nicht in	mit
[69]	ἱακχον ἱακχον ὠδᾶν	iakchon	iakchon
[70]	μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,	zu	der
[71]	ἄν θηρεύων πετόμαν	die	jagend fliegende
[72]	Βάκχαις σὺν λευκόποσιν	mit	weiß füßigen
[73]	ὦ φίλος·	o	Freund·
[74]	ὦ φίλε Βακχεῖε, ποῖ οἰοπολεῖς;	o lieber	wohin
[75]	ποῖ ξανθὰν χαίταν σείεις;	wohin	blonde
[76]	ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόπολος	ich	aber der dein
[77]	θητεύω Κύκλωπι		
[78]	τῷ μονοδέρκτᾳ δοῦλος ἀλαίνων	dem	einäugigen umher streifend
[80]	σὺν τᾷδε τράγου χλαῖνα μελέα	mit dieser	elend
[81]	σᾶς χωρὶς φιλίας.	deiner	ohne

Episode

[82] [Σιληνός]:	σιγήσατ', ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῇ	o	aber in fels bedachte
[83]	ποιμένας ἀθροῖσαι προσπόλους κελεύσατε.		
[84] [Χορός]:	χωρεῖτ'· ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;	aber nun welche,	
[85] [Σιληνός]:	ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναδὸς Ἑλλάδος σκάφος	zu	
[86]	κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ	auch	mit irgendeinem
[87]	στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι	schreitend in diese	um aber
[88]	τεύχη φέρονται κενά, βορᾶς κεχρημένοι,	leer,	gebraucht habend,
[89]	κρυσσοὺς θ' ὕδρηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι,	auch wasser häutige. o	elende
[90]	τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην	welche jemals	nicht
[91]	Πολύφημον οἷός ἐστιν, ἄξενον στέγην	welcher	un gastliche

- [92] **τήνδ' ἐμβεβῶτες καὶ Κυκλωπίαν γνάθον**
diese eingetreten|habend und kyklopische
- [93] **τήν ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.**
die menschen|fressende unglücklich angekommen|seiend.
- [94] **ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα**
aber ruhig damit
- [95] **πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.**
woher sizilischen ätnäischen
- [96] [Ὀδυσσεύς]: **ξένοι, φράσαιτ' ἄν νᾶμα ποτάμιον πόθεν**
wohl fluss|artig woher
- [97] **δίψης ἄκος λάβοιμεν, εἴ τέ τις θέλει**
wenn auch jemand
- [98] **βορὰν ὁδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;**
gebraucht|seienden;
- [99] **τί χρήμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν ἐσβαλεῖν·**
was
- [100] **Σατύρων πρὸς ἄντροις τόνδ' ὄμιλον εἰσορῶ.**
bei diesen
- [101] **χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.**
zuerst den ältesten.
- [102] [Σιληνός]: **χαῖρ', ὦ ξέν', ὅστις δ' εἴ φράσον πάτραν τε σήν.**
o welcher aber auch dein.
- [103] [Ὀδυσσεύς]: **Ἴθακος Ὀδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.**
- [104] [Σιληνός]: **οἶδ' ἄνδρα, κρόταλον δριμύ, Σισύφου γένος.**
scharf,
- [105] [Ὀδυσσεύς]: **ἐκεῖνος οὐτός εἰμι· λοιδορεῖ δὲ μή·**
jener dieser jedoch nicht·
- [106] [Σιληνός]: **πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;**
woher diese see|fahrend
- [107] [Ὀδυσσεύς]: **ἐξ Ἰλίου γε κάπὸ Τρωικῶν πόνων.**
aus doch und|von troischen
- [108] [Σιληνός]: **πῶς; πορθμὸν οὐκ ἤδησθα πατρώας χθονός;**
wie; nicht der|väterlichen
- [109] [Ὀδυσσεύς]: **ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾱ.**
hierher mich
- [110] [Σιληνός]: **παπαῖ· τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.**
ach· den gleichen mir.
- [111] [Ὀδυσσεύς]: **ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;**
gewiss und du hierher zu
- [112] [Σιληνός]: **ληστὰς διώκων οἱ Βρόμιον ἀνήρπασαν.**
verfolgend die
- [113] [Ὀδυσσεύς]: **τίς δ' ἦδε χώρα καὶ τίνες ναίουσί νιν;**
wer aber diese und welche sie;
- [114] [Σιληνός]: **Αἰτναῖος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.**
ätnäisch höchster.
- [115] [Ὀδυσσεύς]: **τείχη δὲ ποῦ 'στι καὶ πόλεως πυργώματα;**
aber wo und
- [116] [Σιληνός]: **οὐκ εἶσ'· ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.**
nicht öde
- [117] [Ὀδυσσεύς]: **τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἦ θηρῶν γένος;**
welche aber ist
- [118] [Σιληνός]: **Κύκλωπες, ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.**
habend, nicht
- [119] [Ὀδυσσεύς]: **τίνος κλύοντες; ἦ δεδήμευται κράτος;**
wessen hörend; oder
- [120] [Σιληνός]: **νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.**
aber nichts niemand von|niemandem.
- [121] [Ὀδυσσεύς]: **σπεύρουσι δ'— ἦ τῷ ζῶσι; — Δήμητρος στάχυν;**
aber— oder dem

- [122] [Σιληνός]: γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾶ.
und und
- [123] [Ὅδυσσεύς]: Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοαῖς;
aber
- [124] [Σιληνός]: ἥκιστα· τοιγὰρ ἄχορον οἰκοῦσι χθόνα.
am|wenigsten· daher chor|los
- [125] [Ὅδυσσεύς]: φιλόξενοι δὲ χῳσιοι περὶ ξένους;
gastfreundlich aber und|fromm bezüglich
- [126] [Σιληνός]: γλυκύτατά φασι τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.
am|süßesten die die
- [127] [Ὅδυσσεύς]: τί φής; βορᾶ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
was menschen|tötender;
- [128] [Σιληνός]: οὐδεὶς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.
niemand gekommen|seiend hierher wer nicht
- [129] [Ὅδυσσεύς]: αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἧ δόμων ἔσω;
selbst aber wo gewiss innen;
- [130] [Σιληνός]: φροῦδος πρὸς Αἴτνη θῆρας ἰχνεύων κυσίν.
fort zu spürend
- [131] [Ὅδυσσεύς]: οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὥς ἀπαίρωμεν χθονός;
also was damit
- [132] [Σιληνός]: οὐκ οἶδ', Ὅδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρῶμεν ἄν.
nicht alles aber dir wohl.
- [133] [Ὅδυσσεύς]: ὀδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.
uns deren
- [134] [Σιληνός]: οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας.
nicht so|wie anderes außer
- [135] [Ὅδυσσεύς]: ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.
aber angenehm und dieses
- [136] [Σιληνός]: καὶ τυρὸς ὀπίας ἔστι καὶ βοδὸς γάλα.
und geronnen und
- [137] [Ὅδυσσεύς]: ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.
denn
- [138] [Σιληνός]: σὺ δ' ἀντιδῶσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;
du aber mir, wie|viel;
- [139] [Ὅδυσσεύς]: οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
nicht sondern
- [140] [Σιληνός]: ὦ φίλτατ' εἰπών, οὗ σπανίζομεν πάλαι.
o liebster gesagt|habend, woran seit|langem.
- [141] [Ὅδυσσεύς]: καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.
und wahrlich mir
- [142] [Σιληνός]: ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγώ ποτ' ἀγκάλαις;
den diesen ich einst
- [143] [Ὅδυσσεύς]: ὁ Βακχίου παῖς, ὥς σαφέστερον μάθης.
der damit deutlicher
- [144] [Σιληνός]: ἐν σέλμασιν νεώς ἐστίν, ἢ φέρεις σύ νιν;
in oder du ihn;
- [145] [Ὅδυσσεύς]: ὃδ' ἄσκος δὲς κεύθει νιν· ὥς ὀρᾶς, γέρον.
dieser der ihn· wie
- [146] [Σιληνός]: οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.
dieser zwar nicht|einmal wohl die meiner.
- [147] [Ὅδυσσεύς]: ναί·
ja·
- [147a] δις γὰρ τόσον πῶμ' ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῆ.
zweimal denn so|viel wie|viel wohl aus|dem
- [148] [Σιληνός]: καλὴν γε κρήνην εἶπας ἡδεῖάν τ' ἐμοί.
schöne doch angenehme und mir.
- [149] [Ὅδυσσεύς]: βούλη σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;
dich zuerst ungemischt
- [150] [Σιληνός]: δίκαιον· ἧ γὰρ γεῦμα τὴν ὦνὴν καλεῖ.
gerecht· gewiss denn den

[151] [Ὅδυσσεύς]: καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἄσκοῦ μέτα.
und wahrlich auch mit.

[152] [Σιληνός]: φέρ' ἐκπάταξον, ὡς ἀναμνησθῶ πίων.
damit getrunken|habend.

[153] [Ὅδυσσεύς]: ἰδοῦ.
siehe|da.

[153b] [Σιληνός]: παπαιάξ, ὡς καλὴν ὁσμὴν ἔχει.
papaiáx, wie schönen

[154] [Ὅδυσσεύς]: εἶδες γὰρ αὐτήν;
denn sie;

[154b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὄσφραίνομαι.
nicht bei sondern

[155] [Ὅδυσσεύς]: γεῦσαί νυν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ 'παινῆς μόνον.
nun, damit wohl nicht nur.

[156] [Σιληνός]: βαβαί· χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
babái· mich der

[157] ἄ ἄ ἄ.
ah ah ah.

[158] [Ὅδυσσεύς]: μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;
etwa den deiner gut;

[159] [Σιληνός]: ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
sodass in äußersten doch die

[160] [Ὅδυσσεύς]: πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.
zu diesem jedoch auch

[161] [Σιληνός]: χάλα τὸν ἄσκον μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.
den nur· das

[162] [Ὅδυσσεύς]: ἐκφέρετέ νυν τυρεύματ' ἢ μήλων τόκον.
nun oder

[163] [Σιληνός]: δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
dieses, kurz überlegt|habend doch

[164] ὡς ἐκπιεῖν γ' ἂν κύλικα μαινοίμην μίαν,
so|dass doch wohl einen,

[165] πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
aller zurück|gegeben|habend

[166] ῥῖψαι τ' ἐς ἄλμην Λευκάδος πέτρας ἄπο,
und in weg,

[167] ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλὼν τε τὰς ὀφρῦς.
einmal betrunken|worden|seiend herab|geworfen|habend und die

[168] ὡς ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε μαίνεται·
denn wer doch trinkend nicht

[169] ἵν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι
damit dieses|hier auch aufrecht

[170] μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ παρεσκευασμένου
auch und vorbereitet|seienden

[171] ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστὺς θ' ἅμα
auch zugleich

[172] κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι
und dann ich nicht

[173] τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
solchen die

[174] κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;
befehlend und den mittleren;

[175] [Χορός]: ἄκου', Ὀδυσσεῦ· διαλαλήσωμέν τί σοι.
etwas dir.

[176] [Ὅδυσσεύς]: καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
und wahrlich Freunde doch zu Freund.

[177] [Χορός]: ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;
die und mit|Gewalt;

[178] [Ὅδυσσεύς]: καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
und ganz doch

- [179] [Χορός]: οὐκουν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἴλετε,
doch|nicht, da die
- [180] ἅπαντες αὐτὴν διεκροτήσατ' ἐν μέρει,
alle sie in
- [181] ἐπεὶ γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;
weil doch vielen heiratend;
- [182] τὴν προδότιν, ἣ τοὺς θυλάκους τοὺς ποικίλους
die die die die bunten
- [183] περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσεον
um die|beiden gesehen|habend und den goldenen
- [184] κλῶν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα
tragend um mittleren den
- [185] ἐξεπτοήθη, Μενέλεων, ἀνθρώπιον
menschlich
- [186] λῶστον, λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ
besseres, verlassend. nirgend je
- [187] φῦναι γυναικῶν ὦφελ' — εἰ μὴ 'μοὶ μόνῳ.
wenn nicht mir allein.
- [188] [Σιληνός]: ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,
siehe|da dieses euch
- [189] ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἄρνων τροφαί,
blökend|seiender
- [190] πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.
geronnenen und nicht seltene
- [191] φέρεσθε· χωρεῖθ' ὥς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
so am|schnellsten weg,
- [192] βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.
mir zurück|gegeben|habend des|Euios.
- [193] —οἴμοι· Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;
—weh|mir· dieser was
- [194] [Ὀδυσσεύς]: ἀπολώλαμεν γάρ, ὧ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;
denn, o wohin
- [195] [Σιληνός]: ἔσω πέτρας τῆσδ', οὐπερ ἂν λάθοιτέ γε.
hinein dieses, wo|eben wohl doch.
- [196] [Ὀδυσσεύς]: δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω.
furchtbar dieses hinein.
- [197] [Σιληνός]: οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
nicht schlimm· viele
- [198] [Ὀδυσσεύς]: οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὰν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
nicht durchaus· denn wohl sehr doch die
- [199] εἰ φευξόμεσθ' ἐν' ἄνδρα, μυρίον δ' ὄχλον
wenn einen zahllose aber
- [200] Φρυγῶν ὑπέστην πολλὰκίς σὺν Ἀσπίδι.
oft mit
- [201] ἀλλ', εἰ θανεῖν δεῖ, καταθανούμεθ' εὐγενῶς,
aber, wenn edel,
- [202] ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος συσσωσόμεν.
oder lebend den früher
- [203] [Κύκλωψ]: ἄνεχε· παρέχε· τί τάδε· τίς ἡ ῥαθυμία;
was dieses· wer die
- [204] τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
was nicht dieses,
- [205] οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάνων τ' ἀράγματα.
nicht und
- [206] πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
wie mir in|die neu|geborene
- [207] ἧ πρός γε μαστοῖς εἰσι χυπὸ μητέρων
wohl bei doch und|unter
- [208] πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίοις τ' ἐν τεύχεσιν
aus|Binsen und in

- [209] πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον;
aus|gemolken;
- [210] τί φατε; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
was was wohl jemand von|euch dem
- [211] δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω.
hinauf und nicht hinab.
- [212] [Χορός]: ἰδοῦ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
siehe|da, zu ihm den
- [213] καὶ τᾶστρα καὶ τὸν Ἰρίωνα δέρκομαι.
und und den
- [214] [Κύκλωψ]: ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;
das|Beste gut zubereitet;
- [215] [Χορός]: πάρεστιν. ὁ φάρυγξ εὐτρεπῆς ἔστω μόνον.
der bereit nur.
- [216] [Κύκλωψ]: ἧ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;
wohl auch voll;
- [217] [Χορός]: ὥστ' ἐκπιδῖν γέ σ', ἣν θέλῃς, ὅλον πίθον.
so|dass doch dich, wenn ganz
- [218] [Κύκλωψ]: μήλειον ἢ βόειον ἢ μεμιγμένον;
schaf|milch|ig oder rind|milch|ig oder vermischt;
- [219] [Χορός]: ὧν ἂν θέλῃς σύ, μὴ 'μὲ καταπίης μόνον.
wovon wohl du, nicht mich nur.
- [220] [Κύκλωψ]: ἥκιστ'· ἐπεὶ μ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
am|wenigsten· denn|weil mich wohl in mittleren der
- [221] πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων.
springend wohl unter die
- [222] ἔα· τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις;
he· welchen diesen bei
- [223] λησταί τινες κατέσχον ἢ κλώπες χθόνα;
einige oder
- [224] ὁρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
doch gewiss diese|hier aus meiner
- [225] στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
gedrehten zusammen|geflochtene,
- [226] τεύχη τε τυρῶν συμμιγῇ, γέροντά τε
und gemischt|zusammen, und
- [227] πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα.
kahl auf|geschwollen.
- [228] [Σιληνός]: ὧμοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.
weh|mir, zusammen|geschlagen Unglücklicher.
- [229] [Κύκλωψ]: ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;
von wem; wer in deinen
- [230] [Σιληνός]: ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τὰ σ' οὐκ εἴων φέρειν.
von diesen, weil die deinen nicht
- [231] [Κύκλωψ]: οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;
nicht seiend mich und her;
- [232] [Σιληνός]: ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα·
ich dieses· die aber die
- [233] καὶ τόν γε τυρὸν οὐκ ἐῷντος ἥσθιον
und den doch nicht nicht|zulassend
- [234] τοὺς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· δῆσαντες δὲ σὲ
die und gebunden|habend aber dich
- [235] κλωῶ τριπήχει, κᾶτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον
drei|Ellen|lang, und|dann den mittleren
- [235a] [Σιληνός:] [[Zeile Lost]]
- [236] τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσεσθαι βία,
die
- [237] μᾶστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀποθλίψειν σέθεν,
und gut den deiner,

- [238] **κάπεται συνδήσαντες ἐς θάδωλια**
und|dann zusammen|gebunden|habend in
- [239] **τῆς νηὸς ἐμβαλόντες ἀποδώσειν τινὶ**
des hinein|geworfen|habend jemandem
- [240] **πέτρους μοχλεύειν, ἢ ᾿ς μυλῶνα καταβαλεῖν.**
oder in
- [241] [Κύκλωψ]: **ἄλθεις; οὐκουν κοπίδας ὥς τάχιστ' ἰὼν**
wahr; demnach so|wie schnellst gehend
- [242] **θῆξεις μαχαίρας καὶ μέγαν φάκελον ξύλων**
und großen
- [243] **ἐπιθεῖς ἀνάψεις; ὥς σφαγέυτες αὐτίκα**
auf|gelegt|habend damit geschlachtet|worden|seiend sofort
- [244] **πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος**
den meinen von
- [245] **θερμὴν ἔδοντος δαῖτα τῷ κρεανόμῳ,**
heiße fressenden dem
- [246] **τὰ δ' ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα.**
die aber aus gekochten und geschmolzenen.
- [247] **ὥς ἔκπλεῶς γε δαιτός εἰμ' ὀρεσκόου·**
so über|voll doch berg|weidig·
- [248] **ἄλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ**
genug mir geschmaust|habenden
- [249] **ἐλάφῳν τε, χρόνιος δ' εἴμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.**
und, lang|zeitlich aber weg|von
- [250] [Σιληνός]: **τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἡθάδων, ᾧ δέσποτα,**
die Neuen doch aus den o
- [251] **ἡδίον' ἐστίν. οὐ γὰρ αὖ νεωστί γε**
angenehmer nicht denn wieder kürzlich doch
- [252] **ἄλλοι πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφίκοντο ξένοι.**
andere zu dir
- [253] [Ὀδυσσεύς]: **Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.**
in auch der
- [254] **ἡμεῖς βορᾶς χρήζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν**
wir bedarfend
- [255] **σῶν ἄσσον ἀντρῶν ἤλθομεν νεῶς ἄπο.**
deiner näher weg.
- [256] **τοὺς δ' ἄρνας ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου**
die aber uns dieser statt
- [257] **ἀπημπόλα τε κἀδίδου πιεῖν λαβῶν**
und genommen|habend
- [258] **ἐκὼν ἐκοῦσι, κούδεν ἦν τούτων βίᾱ.**
freiwillig den|Freiwilligen, von|diesen
- [259] **ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδὲν ὧν φησιν λέγει,**
aber dieser gesund nichts wovon
- [260] **ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά.**
weil von|dir heimlich verkaufend die deinen.
- [261] [Σιληνός]: **ἐγὼ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι'.**
ich; schlecht denn
- [261b] [Ὀδυσσεύς]: **εἰ ψεύδομαι.**
wenn
- [262] [Σιληνός]: **μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ᾧ Κύκλωψ,**
bei den den gezeugt|habenden dich, o
- [263] **μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,**
bei den großen und den
- [264] **μὰ τὴν Καλυψὼ τάς τε Νηρέως κόρας,**
bei die die auch
- [265] **τά θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,**
die auch heiligen auch ganzes
- [266] **ἀπώμοσ', ᾧ κάλλιστον ᾧ Κυκλώπιον,**
o schönstes o kyklopisch|Wesen,

- [267] ὧ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδαῖν ἐγὼ
o nicht die dich ich
- [268] ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
oder schlimm diese Schlechte
- [269] οἱ παῖδες ἀπόλινθ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.
die welche am|meisten ich
- [270] [Χορός]: αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
selbst ich|jedenfalls den die
- [271] περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῇ λέγω,
verkaufend dich wenn aber ich Falsches
- [272] ἀπόλινθ' ὁ πατήρ μου· τοὺς ξένους δὲ μὴ ἀδίκει.
der mein· die aber nicht
- [273] [Κύκλωψ]: ψεύδεσθ'· ἔγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
ich|jedenfalls diesem des
- [274] μᾶλλον πέποιθα καὶ δικαιότερον λέγω.
mehr und gerechter
- [275] θέλω δ' ἐρέσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι;
aber woher o
- [276] ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
welcher|Herkunft; wer euch
- [277] [Ὀδυσσεύς]: Ἰθακήσιοι μὲν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
zwar das aber weg|von,
- [278] πέρσαντες ἄστν, πνεύμασιν θαλασσίοις
verheert|habend meerischen
- [279] σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἤκομεν, Κύκλωψ.
dein hinaus|gestoßen|worden|seiend
- [280] [Κύκλωψ]: ἦ τῆς κακίστης οἱ μετήλθεθ' ἀρπαγὰς
wahrlich der schlechtesten die
- [281] Ἑλένης Σκαμάνδρου γείτον' Ἰλίου πόλιν;
- [282] [Ὀδυσσεύς]: οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.
diese, die schreckliche erschöpft|habend.
- [283] [Κύκλωψ]: αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
schändliches doch, welche einer wegen
- [284] γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.
in
- [285] [Ὀδυσσεύς]: θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδέν' αἰτιῶ βροτῶν.
die niemanden
- [286] ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γενναῖε παῖ,
wir aber dich, o meerischen edler
- [287] ἱκετεύομέν τε καὶ λέγομεν ἐλευθέρως·
auch und frei·
- [288] μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σοι ἐσαφιγμένους φίλους
nicht zu dir fest|angeheftet|worden|seiend
- [289] κτανεῖν βοράν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
auch un|fromme
- [290] οἱ τὸν σόν, ὦναξ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἔδρας
die den deinen,
- [291] ἐρρυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς.
in
- [292] ἱερεύς τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν
auch ungebrochen
- [293] Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες ἢ τε Σουνίου
auch hohe die auch
- [294] δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα
göttlichen heil silber|glänzende
- [295] Γεραίστιοί τε καταφυγαί· τὰ θ' Ἑλλάδος
geraisti|sche auch die auch
- [296] δύσφρον' ὀνειδῆ Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
schwer|tragbare nicht

[297]	ὧν καὶ σὺ κοινοῖ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοῦς	deren und du	denn
[298]	οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.	unter	dem feuer tröpfelnden
[299]	νόμος δὲ θνητοῖς, εἰ λόγους ἀποστρέφῃ,	aber den Sterblichen, wenn	
[300]	ἰκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους	seebürtige	verdorben seiende
[301]	ξενία τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,	auch	und
[302]	οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη	nicht um Rind bohrigen	fest gemacht worden
[303]	ὀβελοῖσι νηδὺν καὶ γνάθον πλήσαι σέθεν.	und	deiner.
[304]	ἅλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,	genug aber	
[305]	πολλῶν νεκρῶν πιούσα δοριπετῇ φόνον,	vieler	getrunken habend speer gegossenen
[306]	ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν	auch mann lose	auch kinder lose
[307]	πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους	ergraute auch	wenn aber die zurück gelassen seienden
[308]	σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικράν,	du zusammen gebrannt habend	bittere,
[309]	ποῖ τρέπεταιί τις; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ, Κύκλωψ·	wohin	jemand; aber mir
[310]	πάρες τὸ μάργον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὖσεβές	das wütende deiner	das aber fromme
[311]	τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ	der	vielen denn
[312]	κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἡμείψατο.	schlechte	
[313]	[Σιληνός]: παραινέσαι σοι βούλομαι· τῶν γὰρ κρεῶν	dir	der denn
[314]	μηδὲν λίπης τοῦδ', ἦν τε τὴν γλῶσσαν δάκης,	nichts	dieses, wenn auch die
[315]	κομψὸς γενήσῃ καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.	feinsinnig	und meist redselig,
[316]	[Κύκλωψ]: ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός,	der	den Weisen
[317]	τὰ δ' ἄλλα κόμπῃ καὶ λόγων εὐμορφίαι.	die aber anderen	und
[318]	ἄκρας δ' ἐναλίας ἅς καθίδρυται πατὴρ	Kaps	aber meerische welche
[319]	χαίρειν κελεύω· τί τάδε πρῶστῃσω λόγῳ;	was dieses	
[320]	Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε,	aber ich	nicht
[321]	οὐδ' οἷδ' ὃ τι Ζεὺς ἐστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.	und nicht	was was von mir stärker
[322]	οὐ μοι μέλει τὸ λοιπόν· ὥς δ' οὐ μοι μέλει,	nicht mir	das Übrige· wie aber nicht mir
[323]	ἄκουσον. ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,	wenn von oben	
[324]	ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχων σκηνώματα,	in diesem	habend
[325]	ἢ μόσχον ὀπτὸν ἢ τι θήρειον δάκος	oder	gebraten oder irgendein wild Tier
[326]	δαινύμενος, εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,	schmausend, gut tränkend auch	rücklings,

- [327] ἐπεκπιῶν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
aus|getrunken
- [328] κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
in schlagend.
- [329] ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρήκιος χέη,
wenn aber thrakisch
- [330] δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν
umgelegt|habend meinen
- [331] καὶ πῦρ ἀναίθων— χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
und anzündend— nichts mir
- [332] ἢ γῆ δ' ἀνάγκη, κἂν θέλῃ κἂν μὴ θέλῃ,
die aber auch|wenn auch|wenn nicht
- [333] τίκτουσα ποίαν τὰμὰ πιαίνει βοτά.
gebärend die|meinen
- [334] ἄγῶ οὔτινι θύω πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ,
ich keinem außer mir, aber nicht,
- [335] καὶ τῇ μεγίστῃ, γαστρὶ τῇδε, δαιμόνων.
auch der größten, diesem,
- [336] ὥς τούμπιεῖν γε κάμφαγεῖν τοῦφ' ἡμέραν
damit doch das|auf|den|Tag
- [337] Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σῶφροσιν,
dieser den besonnenen,
- [338] λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν. οἱ δὲ τοὺς νόμους
aber nichts sich|selbst. die aber die
- [339] ἔθεντο ποικίλλοντας ἀνθρώπων βίον,
verschieden|machend
- [340] κλαίειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμήν ψυχὴν ἐγὼ
die aber meine ich
- [341] οὐ παύσομαι δρῶν εὖ— κατεσθίων τε σέ.
nicht tuend gut— hinunter|fressend auch dich.
- [342] ξενία τε λήψῃ τοιάδ', ὥς ἄμεμπτος ὦ,
auch solche, damit untadelig o,
- [343] πῦρ καὶ πατρῶον τόνδε λέβητά γ', ὃς ζέσας
und väterlichen diesen doch, der gekocht|habend
- [344] σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
dein zer|legt gut.
- [345] ἀλλ' ἔρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὖλιον θεῷ
aber hinein, dem bei hof|ständig
- [346] ἔν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῆτέ με.
damit um gestellt|seiend mich.
- [347] [Ὀδυσσεύς]: αἰᾶι, πόνους μὲν Τρωικοὺς ὑπεξέδυν
weh, zwar troische
- [348] θαλασσίους τε, νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
meerische auch, nun aber in gottlosen
- [349] γνῶμην κατέσχον ἀλίμενόν τε καρδίαν.
hafen|los auch
- [350] ὦ Παλλάς, ὦ δέσποινα Διογενὲς θεά,
o o Zeus|geborene
- [351] νῦν νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἴλιου
jetzt jetzt größere denn
- [352] πόνους ἀφίγμαι κάπῃ κινδύνου βάθρα.
und|auf
- [353] σύ τ', ὦ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἔδρας
du auch, o strahlender
- [354] Ζεῦ ξένι', ὄρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
Gast|schützer, dieses· wenn denn sie nicht
- [355] ἄλλως νομίζῃ Ζεὺς τὸ μηδὲν ὦν θεός.
anders das Nichts seiend

Chor

Strophe

- [356] [Χορός]:

Εὐρείας φάρυγος, ὦ Κύκλωψ,

der|weiten o
- [357]

ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὥς ἔτοιμά σοι

des|auf|gesperrten die wie bereit dir
- [358]

ἐφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἅπο

Gekochtes und Gebratenes und weg
- [359]

χναύειν, βρύκειν,
- [359a]

κρεοκοπεῖν μέλη ξένων,
- [360]

δασυμάλλω ἐν αἰγίδι κλινομένω.

zottig|wolligen in gelagertem.

Mesode

- [361] [Χορός]:

Μή μοι μὴ προσδίδου·

nicht mir nicht
- [362]

μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος σκάφος.

allein dem|Alleinen
- [363]

χαιρέτω μὲν αὖλις ἅδε,

zwar diese,
- [364]

χαιρέτω δὲ θυμάτων

aber
- [365]

ἀποβώμιος ἂν ἔχει θυσίαν

vom|Altar|weg die
- [366]

Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενικῶν

Ätna|isch der|Fremden
- [367]

κρεῶν κεχαρμένος βορᾶ.

erfreut

Antistrophe

- [369] [Χορός]:

Νηλής, ὦ τλᾶμον, ὅστις δωμάτων

hartherzig, o Elender, wer
- [370]

ἐφεστίους ξενικοὺς ἰκτῆρας ἐκθύει δόμων,

herd|häusige fremde
- [372]

κόπτων βρύκων

schneidend knirschend
- [373]

ἐφθὰ τε δαινύμενος, मुσαροῖσί τ' ὀδοῦσιν

Gekochtes auch schmausend, widerlichen auch
- [374]

ἀνθρώπων θερμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα,

warm von
- [374a] [Χορός:]

[[Zeile Lost]]
- [374b]

Μή μοι μὴ προσδίδου·

nicht mir nicht
- [374c]

μόνος μόνω γέμιζε πορθμίδος

allein dem|Alleinen

σκάφος.
- [374d]

χα
μέ
zw
αὖ
ἅδ
die

[374e]

[374f]

[374g]

Episode

- [375] [Ὀδυσσεύς]:

ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεῖν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω

o was Schreckliches gesehen|habend innen
- [376]

κού πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;

und|nicht glaubhaft, ähnlich, auch|nicht
- [377] [Χορός]:

τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μὼν τεθοῖναιτα σέθεν

was aber etwa deiner
- [378]

φίλους ἑταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;

liebe un|heiligster
- [379] [Ὀδυσσεύς]:

δισσοὺς γ' ἄθρήσας κάπιβαστάσας χεροῖν,

zwei doch erblickt|habend und|aufgehoben|habend
- [380]

οἷ σαρκοδς εἶχον εὐτραφέστατον πάχος.

die wohl|genährteste
- [381] [Χορός]:

πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;

wie, o Elender, leidend dieses;
- [382] [Ὀδυσσεύς]:

ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐσήλομεν χθόνα,

als felsige diese
- [383]

ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὕψηλῆς δρυὸς

zwar zuerst, hohen
- [384]

κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,

breite geworfen|habend auf,
- [385]

τρισσῶν ἀμαξῶν ὡς ἀγῶγιμον βάρος.

von|dreien wie tragbar
- [386]

ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῇ

dann der|Tanne Boden|liegend
- [387]

ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.

nahe
- [388]

κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,

aber wie zehn|Amphoren|fassend,
- [389]

μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.

gemolken|habend, weiß gegossen|habend
- [390]

σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν

und bis|auf dreier
- [391]

πήχεων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.

aber vierer
- [392]

καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,

und bronzen
- [393]

ὀβελοὺς τ', ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,

und, spitze zwar angesengt|worden|seiend

[394]	ξεστούς δὲ δρεπάνῳ τάλλα, παλιούρου κλάδων,
	geglättete aber die übrigen,
[395]	Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελέκεων γνάθοις.
	ätnäische und
[396]	ὥς δ' ἦν ἔτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
	als aber bereit alles dem Götter verhassten
[397]	Ἄιδου μαγεῖρω, φῶτε συμμάρψας δύο
	zusammen gefasst habend zwei
[398]	ἔσφαζ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν, ρυθμῷ θ' ἐνὶ
	der meinen, und in
[399]	τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
	den zwar in bronze gehämmert,
[400]	τὸν δ' αὖ, τένοντος ἀρπάσας ἄκρου ποδός,
	den aber wieder, gefasst habend äußersten
[401]	παίῳν πρὸς ὄξυν στόνουχα πετραίου λίθου,
	schlagend gegen scharf felsigen
[402]	ἐγκέφαλον ἐξέρρανε, καὶ καθαρπάσας
	und weg gerafft habend
[403]	λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί
	heftig
[404]	τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἔψεσθαι μέλη
	die aber in
[405]	ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων
	ich aber der leidende von gießend
[406]	ἐχριμπτόμην Κύκλωπι κάδιακόνου·
[407]	ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες ἐν μυχοῖς πέτρας
	andere aber wie in
[408]	πτήξαντες εἶχον, αἶμα δ' οὐκ ἐνῆν χροί.
	zusammen gekauert habend aber nicht
[409]	ἐπεὶ δ' ἐταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
	als aber der meinen gesättigt worden seiend
[410]	ἀνέπεσε, φάρυγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρύν,
	aus lassend schwer,
[411]	ἐσῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
	mir etwas göttlich· gefüllt habend
[412]	Μάρωνος αὐτῷ τοῦδε προσφέρω πιεῖν,
	ihm dieses
[413]	λέγων τάδ'· ὦ τοῦ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
	sagend dieses· o des meerischen
[414]	σκέψαι τόδ' οἶον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἅπο
	dieses welcherlei von
[415]	θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος.
	göttlichen
[416]	ὃ δ' ἐκπλεως ὦν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
	der aber übertoll seiend der schamlosen
[417]	ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἐλκύσας
	und in einem Zug gezogen habend
[418]	κάπήνεσ' ἄρας χεῖρα· Φίλτατε ξένων,
	erhoben habend Liebster
[419]	καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
	schön der zu schön
[420]	ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὥς ἐπησθόμην ἐγώ,
	genossen habend aber ihn als ich,
[421]	ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων ὅτι
	eine andere erkennend dass
[422]	τρώσει νιν οἶνος καὶ δίκην δώσει τάχα.
	ihn und bald.
[423]	καὶ δὴ πρὸς ὦδ'ας εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχέων
	und in der Tat zu ich aber nach gießend

- [424] ἄλλην ἐπ’ ἄλλη σπλάγχν’ ἐθέρμαινον ποτῶ.
eine|andere auf anderer
- [425] ἄδεῖ δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς
aber bei weinenden meinen
- [426] ἄμουσ’, ἐπηχεῖ δ’ ἄντρον. ἐξελθὼν δ’ ἐγὼ
un|musisch, aber hinaus|gegangen|habend aber ich
- [427] σιγῇ. σὲ σῶσαι κάμ’, ἐὰν βούλη, θέλω.
dich und|mich, wenn
- [428] ἀλλ’ εἵπατ’ εἴτε χρήζेत’ εἴτ’ οὐ χρήζετε
sondern ob oder nicht
- [429] φεύγειν ἄμεικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
un|gemischt und die
- [430] ναίειν μέλαθρα Δαναΐδων νυμφῶν μέτα.
inmitten.
- [431] ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατήρ τάδ’ ἤνεσεν.
der zwar denn drinnen dein dieses
- [432] ἀλλ’ ἀσθενὴς γὰρ κάποκερδαίνων ποτοῦ,
aber schwach denn und|Gewinn|ziehend
- [433] ὥσπερ πρὸς ἱξῶ τῇ κύλικι λελημμένος
wie durch der festgeklebt|worden|seiend
- [434] πτέρυγας ἀλύει· σὺ δέ— νεανίας γὰρ εἶ—
du aber— denn
- [435] σῶθητι μετ’ ἐμοῦ καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον
mit mir und den alten Freund
- [436] Διόνυσον ἀνάλαβ’, οὐ Κύκλωπι προσφερῇ.
nicht zuträglich.
- [437] [Χορός]: ὦ φίλτατ’, εἰ γὰρ τήνδ’ ἵδοιμεν ἡμέραν,
o liebster, wenn denn diese
- [438] Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα.
entronnen|habend unheiligen
- [439] ὥς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
wie durch langen doch den den lieben
- [440] χηρεύομεν. —τὸν δ’ οὐκ ἔχομεν κατ’ αὖ φαγεῖν.
—den aber nicht gemäß deren
- [441] [Ὀδυσσεύς]: ἄκουε δὴ νυν ἦν ἔχω τιμωρίαν
nun|wirklich jetzt welche
- [442] θηρὸς πανούργου σῆς τε δουλείας φυγὴν.
gerissenen deiner und
- [443] [Χορός]: λέγ’, ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
wie asiatischen nicht wohl angenehmeren
- [444] κιθάρας κλύοιμεν ἢ Κύκλωπ’ ὀλωλότα.
oder zugrunde|gegangen|habend.
- [445] [Ὀδυσσεύς]: ἐπὶ κῶμον ἔρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
zu zu
- [446] Κύκλωπας ἥσθεις τῷδε Βακχίου ποτῶ.
erfreut|worden|seiend diesem
- [447] [Χορός]: ξυνῆκ’ ἔρημον ξυλλαβὼν δρυμοῖσί νιν
einsam ergriffen|habend ihn
- [448] σφάζαι μενοινᾶς, ἢ πετρῶν ὥσαι κάτω.
mit|Verlangen, oder hinab.
- [449] [Ὀδυσσεύς]: οὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἢ ’πιθυμία.
nichts der|Art· listig die
- [450] [Χορός]: πῶς δαί; σοφόν τοί σ’ ὄντ’ ἀκούομεν πάλαι.
wie denn; weise ja dich seiend seit|langem.
- [451] [Ὀδυσσεύς]: κῶμου μὲν αὐτὸν τοῦδ’ ἀπαλλάξαι, λέγων
zwar ihn von|diesem sagend
- [452] ὥς οὐ Κύκλωπι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
dass nicht dieses,
- [453] μόνον δ’ ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
nur aber habend angenehm

- [454] ὅταν δ' ὑπνώσση Βακχίου νικώμενος
wenn aber überwältigt|werdend
- [455] ἀκρεμῶν ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
in irgendeiner,
- [456] ὃν φασγάνῳ ἔγωγε τῷδ' ἀποξύνας ἄκρον,
den ich diesem ab|gespitzt|habend Spitze,
- [457] ἐς πῦρ καθήσω· κᾶθ', ὅταν κεκαυμένον
in und|dann, wenn geglüht|seiend
- [458] ἶδω νιν, ἄρας θερμόν ἐς μέσσην βαλῶ
ihn, erhoben|habend heiß in mittlere
- [459] Κύκλωπος ὄψιν, ὅμμα τ' ἐκτήξω πυρί.
auch
- [460] ναυπηγίαν δ' ὥσεί τις ἀρμόζων ἀνὴρ
aber wie irgendeiner passend|machend
- [461] διπλοῖν χαλινοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
mit|beiden
- [462] οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φασσφόρῳ
so in im|lichttragenden
- [463] Κύκλωπος ὄψει καὶ συναυανῶ κόρας.
und
- [464] [Χορός]: ἰοὺ ἰοὺ,
ιοὺ ἰοὺ,
- [465] γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὐρήμασιν.
den
- [466] [Ὀδυσσεύς]: κάπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
und|dann und dich und Freunde auch
- [467] νεῶς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος
schwarzen hohlen eingestiegen|habend
- [468] διπλαῖσι κώπαις τῇσδ' ἀποστελῶ χθονός.
mit|doppelten von|dieser
- [469] [Χορός]: ἔστ' οὖν ὅπως ἂν ὥσπερ εἰ σπονδῆς θεοῦ
also wie|dass wohl gleichsam|wie
- [470] κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
und|ich des blind|machenden
- [471] δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.
denn dieses
- [472] [Ὀδυσσεύς]: δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλός· οὗ ξυλληπτέον.
jedenfalls· groß denn dessen zu|ergreifen.
- [473] [Χορός]: ὥς καὶν ἀμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρος,
so|dass und|wohl hundert
- [474] εἰ τοῦ Κύκλωπος τοῦ κακῶς ὀλουμένου
wenn des des schlecht zugrunde|gehenden
- [475] ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκιὰν ἐκθύψομεν.
gleich|wie
- [476] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
nun· denn
- [477] χῶταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
und|wenn den
- [478] πείθεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους
ich denn verlassen|habend Freunde
- [479] τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι.
die drinnen seienden nicht allein
- [480] καίτοι φύγοιμ' ἂν, κάκβεβηκ' ἄντρου μυχῶν·
doch wohl,
- [481] ἀλλ' οὐ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
aber nicht gerecht verlassen|habend meine Freunde,
- [482] ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.
mit denen|mit|denen hierher, allein.

Chor

Anapäste

- [483]

[Χορός]:

ἄγε, τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ

wer erste, wer aber auf ersten
- [484]

ταχθεὶς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας

gestellt|worden|seiend gefasst|habend
- [485]

Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας

hinein gestoßen|habend
- [486]

λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;

helle
- [487]

σίγα σίγα. καὶ δὴ μεθύων

still still. und ja trunken|seiend
- [488]

ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος

unlieb musik|machend
- [490]

σκαιὸς ἀπῶδός καὶ κλαυσόμενος

ungeschickt unmusikalisch und werde|weinen|werdend
- [491]

χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάρων

der|steinernen hinaus
- [492]

φέρει νιν κώμοις παιδεύσωμεν

ihn
- [493]

τὸν ἀπαίδευτον·

den Ungebildeten·
- [494]

πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

ganz|sicher blind

Strophe 1

- [495]

[Ἡμῆχ. Χορός]:

μάκαρ ὅστις εὐιάζει

selig wer|immer
- [496]

βοτρυῶν φίλαισι πηγαῖς

lieben
- [497]

ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεῖς,

zu aus|gespannt|worden|seiend,
- [498]

φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων

lieben um|armend
- [499]

ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν

auf auch blonden
- [500]

χλιδανῆς ἔχων ἐταίρας

der|üppigen habend
- [501]

μυρόχριστος λιπαρὸν βό

salb|ölig|gesalbt glänzend
- [502]

στρυχον, αὐδᾶ δέ· θύραν τίς οἶξει μοι;

aber· wer mir;

Strophe 2

- [503]

[Κύκλωψ]:

παπαπᾶ· πλέως μὲν οἴνου,

papapā· voll zwar
- [504]

γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβῃ,

aber
- [505]

σκάφος ὀλκὰς ὥς γεμισθεὶς

wie gefüllt|worden|seiend
- [506]

ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.

an der|Spitze.
- [507]

ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὖφρων

mich die wohl|gesinnt
- [508]

ἐπὶ κῶμον ἦρος ὥραις

zu

[509] ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
zu

[510] φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ', ἀσκὸν ἔνδος μοι.
mir, hinein mir.

Strophe 3

[511] [Χορός]: καλὸν ὄμμασιν δεδορκῶς
schön gesehen|habend

[512] Καλὸς ἐκπερᾷ μελάθρων.
schön

[513] —παπαπᾶ· φιλεῖ τις ἡμᾶς. —
—papapā· jemand uns.

[514] λύχνα δ' ἀμμένον δαΐα σὸν
aber angezündet|seiend brennende deine

[515] χροὰ χῶς τέρεινα νύμφα
und|wie zart

[516] δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
tau|frischer von|innen

[517] στεφάνων δ' οὐ μία χροιά
aber nicht eine

[518] περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει.
um deinen bald

Episode

[519] [Ὀδυσσεύς]: Κύκλωψ, ἄκουσον· ὥς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
dass ich des

[520] τούτου τρίβων εἴμ', ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι.
dieses den dir.

[521] [Κύκλωψ]: ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;
der aber welcher

[522] [Ὀδυσσεύς]: μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.
größter in

[523] [Κύκλωψ]: ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ.
jedenfalls ihn angenehm ich.

[524] [Ὀδυσσεύς]: τοιόσδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.
so|beschaffen der keinen

[525] [Κύκλωψ]: θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἴκου ἔχων;
aber in wie habend;

[526] [Ὀδυσσεύς]: ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.
wo jemand, hier bequem.

[527] [Κύκλωψ]: οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.
nicht die in

[528] [Ὀδυσσεύς]: τί δ', εἰ σε τέρπει γ'; ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
was aber, wenn dich doch; oder das dir bitter;

[529] [Κύκλωψ]: μισῷ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
den das aber dieses.

[530] [Ὀδυσσεύς]: μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεύθυμει, Κύκλωψ.
bleibend nun hier

[531] [Κύκλωψ]: οὐ χρὴ μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;
nicht mich dieses

[532] [Ὀδυσσεύς]: ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανῇ.
haltend denn selbst ehrenvoller

[533] [Κύκλωψ]: διδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.
gebend aber den nützlicher.

[534] [Ὀδυσσεύς]: πυγμὰς ὁ κῶμος λοῖδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.
der schmähhlichen und

[535] [Κύκλωψ]: μεθῶ μέν, ἔμπας δ' οὔτις ἂν ψάυσειέ μου.
zwar, dennoch aber niemand wohl meiner.

- [536] [Ὁδυσσεύς]: ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
o getrunken|habende in
- [537] [Κύκλωψ]: ἡλίθιος ὅστις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.
töricht wer nicht getrunken|habend
- [538] [Ὁδυσσεύς]: ὃς δ' ἂν μεθυσθείς γ' ἐν δόμοις μείνη, σοφός.
wer aber wohl betrunken|geworden doch in weise.
- [539] [Κύκλωψ]: τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;
was o dir
- [540] [Σιληνός]: δοκεῖ. τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;
was denn anderer,
- [541] [Κύκλωψ]: καὶ μὴν λαχυνῶδές τ' οὐδας ἀνθηρᾶς χλόης . . . .
und wahrlich flaumiges und der|blühenden
- [542] [Σιληνός]: καὶ πρὸς γε θάλπος ἡλίου πίνειν καλόν.
und zu gewiss gut.
- [543] κλίθητί νύ μοι πλευρὰ θεῖς ἐπὶ χθονός.
nun mir gesetzt|habend auf
- [544] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ.
siehe|da.
- [545] τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὀπισθέ μου τίθης;
was denn den hinter mir
- [546] [Σιληνός]: ὥς μὴ παριὼν τις καταβάλῃ.
damit nicht vorüber|gehend jemand
- [546b] [Κύκλωψ]: πίνειν μὲν οὖν
zwar nun
- [547] κλέπτων σὺ βούλῃ· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
stehend du ihn in
- [548] σὺ δ', ὦ ξέν', εἶπε τοῦνομ' ὅ τι σε χρὴ καλεῖν.
du aber, o den|Namen was irgend dich
- [549] [Ὁδυσσεύς]: Οὐτιν· χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
Niemand· aber welchen genommen|habend dich
- [550] [Κύκλωψ]: πάντων σ' ἐταίρων ὕστερον θοινάσομαι.
aller dich später
- [551] [Σιληνός]: καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.
schön doch die dem
- [552] [Κύκλωψ]: οὗτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;
du|da, was den heimlich;
- [553] [Σιληνός]: οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὗτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
nicht, sondern mich dieser weil schön
- [554] [Κύκλωψ]: κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.
liebend den nicht liebend dich.
- [555] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μού φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ.
ja bei da meiner seiend schön.
- [556] [Κύκλωψ]: ἔγχει, πλέων δὲ τὸν σκύφον. δίδου μόνον.
voller aber den nur.
- [557] [Σιληνός]: πῶς οὖν κέκραται; φέρε διασκεψώμεθα.
wie nun
- [558] [Κύκλωψ]: ἀπολεῖς· δὸς οὕτως.
so.
- [558b] [Σιληνός]: ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἂν γέ σε
ja bei nicht eher wohl eben dich
- [559] στέφανον ἴδω λαβόντα γεύσωμαί τ' ἔτι . . .
genommen|habend und noch
- [560] [Κύκλωψ]: ὦ οἰνοχόος ἄδικος.
o ungerecht.
- [560b] [Σιληνός]: οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὦ οἶνος γλυκύς.
nicht bei sondern o süß.
- [561] ἀπομυκτέον δέ σοί ἐστιν ὥς λήψῃ πιεῖν.
aus|zu|schnäuzen aber dir damit
- [562] [Κύκλωψ]: ἰδοῦ, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἰ τρίχες τέ μου.
siehe|da, rein die die auch meiner.

[563] [Σιληνός]: **θές νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κᾶτ' ἔκπιδε,**
nun den gleichmäßig, und|dann

[564] **ὥσπερ μ' ὀρᾷς πίνοντα— χῶσπερ οὐκ ἐμέ.**
so|wie mich trinkend— und|wie nicht mich.

[565] [Κύκλωψ]: **ἄ ἄ, τί δράσεις;**
ah ah, was

[565b] [Σιληνός]: **ἡδέως ἡμύστισα.**
angenehm

[566] [Κύκλωψ]: **λάβ', ὦ ξέν', αὐτὸς οἶνοχόος τέ μοι γενοῦ.**
o selbst und mir

[567] [Ὀδυσσεύς]: **γινώσκεται γοῦν ἡ ἄμπελος τῇμῃ χερί.**
jedenfalls die der|meinen

[568] [Κύκλωψ]: **φέρ' ἔγχεόν νυν.**
nun.

[568b] [Ὀδυσσεύς]: **ἐγχέω, σίγα μόνον.**
nur.

[569] [Κύκλωψ]: **χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνη πολύν.**
schwierig dies wer|immer wohl viel.

[570] [Ὀδυσσεύς]: **ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι καὶ μηδὲν λίπης.**
siehe|da genommen|habend und nichts

[571] **συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.**
aber libierend dem

[572] [Κύκλωψ]: **παπαῖ, σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.**
papai, klug doch das des

[573] [Ὀδυσσεύς]: **κἂν μὲν σπάσης γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,**
und|wohl zwar doch zu vieler|Menge viel,

[574] **τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖ,**
benetzt|habend durstlosen in

[575] **ἦν δ' ἐλλίπης τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος.**
wenn aber etwas, wird|dich der

[576] [Κύκλωψ]: **ἰοὺ ἰοῦ,**
ιοῦ ἰοῦ,

[577] **ὥς ἐξένευσα μόγισ· ἄκρατος ἡ χάρις.**
wie mühsam· ungemischt die

[578] **ὁ δ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ**
der aber mir zusammen|gemischt

[579] **τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διὸς τε τὸν θρόνον**
der des und den

[580] **λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἀγνὸν σέβας.**
das Ganze und heilige

[581] **—οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· — αἱ Χάριτες πειρῶσί με. —**
—nicht wohl die mich.

[582] **ἄλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι.**
genug den|diesen haltend

[583] **κάλλιστα, νῇ τὰς Χάριτας. —ἡδομαι δέ πως**
am|schönsten, bei den aber irgendwie

[584] **τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον ἢ τοῖς θήλεσιν.**
den Knaben|Geliebten mehr als den

[585] [Σιληνός]: **ἐγὼ γὰρ ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ;**
ich denn der

[586] [Κύκλωψ]: **ναὶ μὰ Δί', δν ἀρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Δαρδάνου.**
ja bei den doch ich aus des

[587] [Σιληνός]: **ἀπόλωλα, παῖδες· σκέτλια πείσομαι κακά.**
schlimme Übel.

[588] [Κύκλωψ]: **μέμφη τὸν ἐραστὴν κάντρυφᾷ πεπωκότε;**
den dem|getrunken|habenden;

[589] [Σιληνός]: **οἴμοι· πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.**
weh|mir· bittersten bald.

[590] [Ὀδυσσεύς]: **ἄγε δῆ, Διονύσου παῖδες, εὐγενῇ τέκνα,**
nun, edle

[591]	ἔνδον μὲν ἀνὴρ· τῷ δ' ὕπνω παρειμένος innen doch dem aber hingelegt seiend
[592]	τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα. bald aus schamloser
[593]	δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνὸν aber von innen
[594]	παρευτρέπιστα· κούδεν ἄλλο πλὴν πυροῦν anderes außer
[595]	Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔση. aber wie
[596] [Χορός]:	πέτρας τὸ λῆμα κάδάμαντος ἔξομεν. den
[597]	χώρει δ' ἐς οἴκους, πρίν τι τὸν πατέρα παθεῖν aber in bevor irgend etwas den
[598]	ἀπάλαμνον· ὥς σοι τάνθάδ' ἐστὶν εὐτρεπῆ. Ungehöriges· so dass dir die hier bereit.
[599] [Ὀδυσσεύς]:	Ἥφαιστ', ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ Ätna ischer, schlechten
[600]	λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ, hell angefeuert habend einmal,
[601]	σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ὕπνε, du doch, o der schwarzen
[602]	ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ, ungemischt dem götter verhassten,
[603]	καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωικοῖς πόνοις und nicht auf schönsten troischen
[604]	αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσσητ' Ὀδυσσέα ihn und und
[605]	ὕπ' ἀνδρός, ὧ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει. von dem nichts oder
[606]	ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἠγεῖσθαι χρεών, entweder das zwar
[607]	τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα. die aber des geringeren.

Lyrik

[608] [Χορός]:	λήψεται τὸν τράχηλον den
[609]	ἐντόνως ὁ καρκίνος heftig der
[610]	τοῦ ξενοδοιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα des denn bald
[611]	φωσφόρους ὀλεῖ κόρας. licht tragenden
[612]	ἤδη schon
[613]	δαλὸς ἠνθρακωμένος verkohlt worden seiend
[615]	κρύπτεται ἐς σποδιάν, δρυὸς ἄσπετον in unermesslich
[616]	ἔρνος· ἀλλ' ἴτω Μάρων· aber
[616a]	πρασσέτω·
[617]	μαινομένου ἑξέλετω βλέφαρον Κύ des Rasenden Ky
[618]	κλωπος, ὥς πῖη κακῶς. damit schlecht.
[619]	κάγῳ und ich

- [620] τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον πο
den Efeu|lieb|tragend po
- [621] θεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
sehnnenswert
- [622] Κύκλω
Kyklō
- [622a] πος λιπὼν ἐρημίαν·
pos verlassen|habend
- [623] ἄρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;
wohl in so|viel
- [624] [Ὀδυσσεύς]: σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
bei
- [625] συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῷ,
zusammen|gefügt|habend auch|nicht
- [626] οὐ σκαρδαμύσσειν οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,
nicht auch|nicht irgend|jemanden,
- [627] ὥς μὴ 'ξεγερθῇ τὸ κακόν, ἔστ' ἂν ὄμματος
damit nicht das Übel, bis wohl
- [628] ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.
- [629] [Χορός]: σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.
eingebrannt|habend
- [630] [Ὀδυσσεύς]: ἄγε νυν ὅπως ἄψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν
nun wie des
- [631] ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.
hinein gekommen|seiend· glühend aber gut.
- [632] [Χορός]: οὐκοῦν σὺ τάξεις οὐστinas πρώτους χρεῶν
demnach du welche erste
- [633] καυτὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκάειν τὸ φῶς
brennenden genommen|habend das
- [634] Κύκλωπος, ὥς ἂν τῆς τύχης κοινώμεθα;
damit wohl des
- [635] [Χορός Α]: ἡμεῖς μέν ἐσμεν μακροτέρω πρὸ τῶν θυρῶν
wir zwar weiter vor der
- [636] ἐστῶτες ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.
stehend|seiend in das das
- [637] [Χορός Β]: ἡμεῖς δὲ χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.
wir aber lahm doch soeben
- [638] [Χορός Γ]: ταῦτόν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί· τοὺς γὰρ πόδας
das|gleiche wohl mir· die denn
- [639] ἐστῶτες ἐσπάσθημεν οὐκ οἶδ' ἐξ ὅτου.
stehend|seiend nicht aus woher.
- [640] [Ὀδυσσεύς]: ἐστῶτες ἐσπάσθητε;
stehend|seiend
- [640b] [Χορός Δ]: καὶ τά γ' ὄμματα
und die doch
- [641] μέστ' ἐστὶν ἡμῖν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.
voll uns oder irgendwoher.
- [642] [Ὀδυσσεύς]: ἄνδρες πονηροὶ κούδεν οἶδε σύμμαχοι.
schlechte diese
- [643] [Χορός]: ὅτιη τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτίρομεν
weil den die und
- [644] καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
und die nicht
- [645] τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;
geschlagen|werdend, dies
- [646] ἀλλ' οἶδ' ἐπωδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
aber gute sehr,
- [647] ὥς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
dass selbst|wirkend den in den

- [648] **στείχονθ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.**
 gehend den einäugigen
- [649] [Ὅδυσσεύς]: **πάλαι μὲν ἤδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει,**
 schon|lange zwar dich seiend so|beschaffen
- [650] **νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον. τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις**
 nun aber besser. den aber eigenen
- [651] **χρησθαί μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,**
 mich aber wenn nichts
- [652] **ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὥς εὐψυχίαν**
 aber nun doch, damit
- [653] **φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.**
 den deinen
- [654] [Χορός]: **δράσω τάδ'. ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.**
 dieses. in dem
- [655] **κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ.**
 aber wegen

Lyrik

- [656] [Χορός]: **ἰὼ ἰὼ· γενναιότατ' ὦ**
 io io· edelster
- [657] **θεῖτε σπεύδετ'. ἐκκαίετε τὰν ὄφρυν**
 die
- [658] **θηρὸς τοῦ ξενοδαίτα**
 des
- [659] **τυφέτω, καιέτω**
- [660] **τὸν Αἴτνας μηλονόμον.**
 den
- [661] **τόρνευ', ἔλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεῖς**
 nicht dich schmerz|gequält
- [662] **δράση τι μάταιον.**
 etwas vergeblich|es.
- [663] [Κύκλωψ]: **ῥμοι, κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.**
 weh|mir,
- [664] [Χορός]: **καλὸς γ' ὁ παῖάν· μέλπε μοι τόνδ', ῥ Κύκλωψ.**
 schön doch der mir diesen, o
- [665] [Κύκλωψ]: **ῥμοι μάλ', ὥς ὑβρίσμεθ', ὥς ὀλώλαμεν.**
 weh|mir sehr, wie wie
- [666] **ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας**
 aber keineswegs nicht dieser hinaus
- [667] **χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ**
 sich|freuend, nichts seiend· bei denn
- [668] **σταθεῖς φάραγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.**
 gestellt|worden diese
- [669] [Χορός]: **τί χρῆμ' αὐτεῖς, ῥ Κύκλωψ;**
 was o
- [669b] [Κύκλωψ]: **ἀπωλόμην.**
- [670] [Χορός]: **αἰσχρὸς γε φαίνη.**
 schändlich doch
- [670b] [Κύκλωψ]: **κάπὶ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.**
 und|auf diesen doch elend.
- [671] [Χορός]: **μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;**
 betrunken in mittlere die
- [672] [Κύκλωψ]: **Οὔτίς μ' ἀπώλεσ'.**
 Niemand mich
- [672b] [Χορός]: **οὐκ ἄρ' οὐδεὶς ἠδίκηι.**
 nicht doch niemand
- [673] [Κύκλωψ]: **Οὔτίς με τυφλοῖ βλέφαρον.**
 Niemand mich

[673b] [Χορός]: οὐκ ἄρ' εἶ τυφλός.
nicht doch blind.

[674] [Κύκλωψ]: ὥς δὲ σύ—
wie doch du—

[674b] [Χορός]: καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θεΐη τυφλόν;
und wie dich niemand wohl blind;

[675] [Κύκλωψ]: σκώπτεις. ὁ δ' οὔτις ποῦ 'στιν;
der aber Niemand wo

[675b] [Χορός]: οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.
nirgendwo,

[676] [Κύκλωψ]: ὁ ξένος, ἴν' ὀρθῶς ἐκμάθης, μ' ἀπώλεσεν,
der damit richtig mich

[677] ὁ μιαιρός, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλυσεν.
der Unreine, der mir gegeben|habend den

[678] [Χορός]: δεινὸς γὰρ οἶνος καὶ παλαίεσθαι βαρύς.
furchtbar denn und schwer.

[679] [Κύκλωψ]: πρὸς θεῶν, πεφεύγασ' ἢ μένουσ' ἔσω δόμων;
bei oder drinnen

[680] [Χορός]: οὔτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα
diese den

[681] λαβόντες ἐστήκασι.
genommen|habend

[681b] [Κύκλωψ]: ποτέρας τῆς χερός;
welcher der

[682] [Χορός]: ἐν δεξιᾷ σου.
in rechter deiner.

[682b] [Κύκλωψ]: ποῦ;
wo;

[682c] [Χορός]: πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
an derselben dem

[683] ἔχεις;

[683b] [Κύκλωψ]: κακὸν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον
übel doch zu den

[684] παίσας κατέαγα.
geschlagen|habend

[684b] [Χορός]: καί σε διαφεύγουσί γε.
und dich doch.

[685] [Κύκλωψ]: οὐ τῇδ'· ἐπεὶ τῇδ' εἶπας;
nicht dieser· da dieser

[685b] [Χορός]: οὐ· ταύτη λέγω.
nein· dorthin

[686] [Κύκλωψ]: πῇ γάρ;
wohin denn;

[686b] [Χορός]: περιάγου, κεῖσε, πρὸς τὰριστερά.
dorthin, zu den|Linken.

[687] [Κύκλωψ]: οἴμοι γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.
weh|mir mich in Übeln.

[688] [Χορός]: ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλὰ πρόσθεν οὗτός ἐστί σου.
aber nicht|mehr, sondern vorne dieser von|dir.

[689] [Κύκλωψ]: ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ;
o allerschlechtester, wo denn

[689b] [Ὀδυσσεύς]: τηλοῦ σέθεν
weit von|dir

[690] φυλακαῖσι φρουρῷ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε.
dieses.

[691] [Κύκλωψ]: πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις.
wie verändernd neues

[692] [Ὀδυσσεύς]: ὅπερ γ' ὁ φύσας ὠνόμαζ' Ὀδυσσέα.
dasselbe doch der gezeugt|habende

[693]	δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας· aber der unheiligen
[694]	κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρρυσάμην schlecht denn wohl doch
[695]	εἰ μὴ σ' ἐταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην. wenn nicht dich
[696] [Κύκλωψ]:	αἰαί· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται. weh· alter
[697]	τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη blinde denn aus von dir mich
[698]	Τροίας ἀφορμηθέντος, ἀλλὰ καὶ σέ τοι aufgebrochen seiend. aber und dich doch
[699]	δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν, statt dieser
[700]	πολὺν θαλάσση χρόνον ἐναιωρούμενον. viel umher treibend.
[701] [Ὀδυσσεύς]:	κλαίειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ' ὅπερ λέγεις. dich und das was
[702]	ἐγὼ δ' ἐπ' ἅκτὰς εἴμι καὶ νεῶς σκάφος ich aber auf und
[703]	ἦσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἕς τ' ἐμὴν πάτραν. auf sizilisch in und meine
[704] [Κύκλωψ]:	οὐ δῆτ', ἐπεὶ σε τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας nicht im Geringsten, weil dich dieser abgerissen habend
[705]	αὐτοῖσι συνναῦταισι συντρίψω βαλὼν. mit denselben geworfen habend.
[706]	ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἴμι, καίπερ ὦν τυφλός, hinauf aber auf obwohl seiend blind,
[707]	δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί. durch der ringsum gebohrten dieser Fels hinzu gehend
[708] [Χορός]:	ἡμεῖς δὲ συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως wir aber doch dieses
[709]	ὄντες τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν. seiend das Übrige